

nubem istam, *Summus Sacerdos*, rite, & ex lege præscripta, coram *Propitiatorio*, excitaverit, אָרָא אֲנִי *Apparebo ego ei*, i. e. *Gratosum ego me ipsi*, atque universo, pro quo supplex intercedit, populo *Israelitico*, super *Propitiatorio*, exhibebo.

§. 10. Ipsius, itaque, *Populi Israelitici*, etiam, respectu, amplissimum, maximeque spectabile, כַּפֶּרֶת אֲדָמָה, officium fuit: Inde, enim, DEUS populo suo notum se faciebat, *Summoque Pontificii* ad interrogata, per URIM & THVMMIM, e medio duorum *Cheruborum*, respondebat. O itaque, felicem istum populum, qui gratiose, ibidem, dicta, ac monita saluberrima, ministerio *Summi sui Sacerdotis*, ex ore ipsius DEI, percipiebat!

§. 11. Tandem, quoque, idem istud, כַּפֶּרֶת אֲדָמָה, officium, respectu totius generis humani, celebratissimum erat, quatenus, nimirum, typice, & respectu CHRISTI, quidem, utpote, quem, alias, quoque, accurate, præfiguravit, in idem illud, pietissimo affectu, introspicitur. Explicat hoc ipsum LIGHTFOOTVS, elegantissime, quando de *Cherubis*, præter cætera, commentatur: *Alter alterum intuebatur, sed ambo Propitiatorium; sic duo Testamenta, Vetus, & Novum, se mutuo respiciunt; sed ambo Christum. Idem faciunt due Ecclesie, Judæorum & Gentium.* De Propitiatorio, autem, dicit: *Vti DEVS, inde, Israelitis loquebatur, ita DEVS nobis, per CHRISTVM.* Hebr. I. v. 1. Constat, ita, ex his, quod iste, qui כַּפֶּרֶת אֲדָמָה, PROPITIATORIUM, *Vet. Testamenti*, non solum, proxime; sed, etiam, remote, sincero affectu, meditabitur, egregium, quoque, & nunquam, satis, deprædicandum, Ejusdem officium fuisse, ut præfigurare, & adumbrare, CHRISTVM debuerit, devoto, submissoque, cultu fateri, necessum habeat.

PARS